

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 7. Dekret Kongregacji Obrzędów zatwierdzający nowe Kanony we Mszy Św.

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 12/1-2, 306-307

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

7.

**DEKRET KONGREGACJI OBRZĘDÓW
zatwierdzający nowe Kanony we Mszy św.**

**SACRA RITUM CONGREGATIO
DECRETUM**

PRECE EUCHARISTICA, in peragendis Missarum sollemnibus, Ecclesia, ad oboediendum mandato Domino, quo ipse dixit: „*Hoc facite in meam commemorationem*” (1 Cor., 11, 24—25), consuevit id quod Christus fecit in novissima Cena iterare et clementissimo Patri gratiarum actiones referre ob mirabilia ab eo in oeconomia salutis in Christo patrata. Ut hoc abundantius et varius fieri possit, recentioribus temporibus, in votis fuit plurium Episcoporum atque fidelium, necnon rerum liturgicarum cultorum, ut Ecclesia latina, non secus atque aliae Ecclesiae, praeter traditum ac venerabilem Canonem Romanum, in usu sane mantentem, alias quoque preces eucharisticas induceret.

Consilium proinde ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia deputatum, de mandato Summi Pontificis, tres novas preces eucharisticas apparavit, quibus addidit ampliorem etiam praefationum copiam, quippe quae, cum sint partes ipsius precis eucharisticae, mysterium salutis per anni circulum evidentius explicant et annuntiant.

Hos autem textus ab eodem Consilio apparatus Sacra haec Rituum Congregatio recognovit, eosdemque Summus Pontifex Paulus PP. VI approbavit atque evulgari permisit, ut in omnibus ecclesiis ritus latini adhiberi

W EUCHARYSTYCZNEJ MODLITWIE, Kościół będąc posłuszny nakazowi Pana, w którym Sam polecił: „To czyńcie na moją pamiątkę” (1 Kor. 11, 24—25), zwykł powtarzać to, co Chrystus uczynił podczas Ostatniej Wieczerzy i wyrażać Najłaskawszemu Ojcu dziękczynienie z powodu niezwykłych rzeczy, dokonanych przez Niego w Chrystusie w ekonomicznej zbawienia. Aby to mogło się dokonywać w sposób bogatszy i bardziej urozmaicony było w ostatnim czasie życzeniem wielu biskupów, wiernych jak również miłośników liturgii, by Kościół łaciński, podobnie jak i inne Kościoły, wprowadził, oprócz tradycyjnego i czcigodnego Kanonu Rzymskiego, słusznie pozostającego w użyciu, także inne modlitwy eucharystyczne.

W związku z tym Rada przeznaczona do wprowadzenia w życie Konstytucji o św. Liturgii, przygotowała — z polecenia Ojca św. — trzy nowe modlitwy eucharystyczne, dołączając do nich także większy wybór prefacji i to takich, które będąc częścią samej modlitwy eucharystycznej, wyjaśniają i zwiastują bardziej wyraźnie w ciągu roku tajemnicę zbawienia.

Powyższe przeto teksty, przygotowane przez wspomnianą Radę, przejrzała niniejsza Kongregacja Obrzędów, a Ojciec św. Paweł VI zatwierdził je i pozwolił opublikować, aby mogły być używane we wszystkich kościołach

possint a die 15 augusti 1968, festo Assumptionis B. M. V.

Interpretationes autem populares eorundem textuum, a Conferentiis Episcopalibus ad normam Constitutionis consiliaris „*Sacrosanctum Concilium*” (art. 36, §§ 3 et 4) necnon Instructionis „*Inter Oecumenici*” (nn. 29 et 30) approbentur, acta vero ab Apostolica Sede probanda seu confirmanda, una cum iisdem interpretationibus, ad memorandum Consilium de more mittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Romae, die 23 maii 1968, in festo Ascensionis Domini.

BENNO Card. GUT

S. R. C. Praefectus et „*Consilii*”
Paeses

† Ferdinandus Antonelli
Archiep. tit. Idicrensis
S. R. C. a Secretis

obrzędku łańcińskiego od 15 grudnia 1968 r., czyli od Wniebowzięcia NMP.

Tłumaczenia zaś powyższych tekstów na języki narodowe winny być zatwierdzone przez Konferencje Biskupie, zgodnie z przepisem Konstytucji soborowej „*Sacrosanctum Concilium*” (art. 36, §§ 3 i 4) oraz Instrukcji „*Inter Oecumenici*” (nn. 29 i 30), a akta winny być przesłane, łącznie z tłumaczeniami do wspomnianej Rady, dla zatwierdzenia przez Stolicę Ap.

Bez względu na jakiegokolwiek przeciwnie zarządzenia.

Rzym, dnia 23 maja 1968 r., w święto Wniebowstąpienia Pańskiego.

BENNO Kard. GUT

Prefekt K. O. i Przewodniczący „*Rady*”

† Ferdynand Antonelli
Arcbp tyt. Idykry
Sekretarz K. O.

8.

DEKRET PENITENCJARII APOSTOLSKIEJ
promulgujący nowy „*Wykaz Odpustów*”

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA
DECRETUM
Novum „*Enchiridion Indulgentiarum*” editur
(AAS 60 (1968) 413—419)

In Constitutione Apostolica *Indulgentiarum doctrina* diei 1 ianuarii 1967 legitur: „Ut autem ipse indulgentiarum usus ad maiorem dignitatem et aestimationem provehatur, aliquid innovandum sancta Mater Ecclesia opportuum duxit in earum disciplina, novasque normas tradendas decrevit”.

Et in norma 13 eiusdem Constitu-

W Konstytucji Apostolskiej „*Indulgentiarum doctrina*” z dnia 1 stycznia 1967 r. czytamy: „Ażeby zaś sama praktyka odpustów została podniesiona do większej godności i ceny — święta Matka Kościół uważa za wskazane dokonąć w nich pewnych zmian oraz postanowiła wydać nowe przepisy”.

A w przepisie 13 teje Konstytucji